

За 20 років ми брали участь у концертах біля 800 разів

Розповідає керівник ансамблю «Адонія», Євген Сметанчук.

В якому місті ви живете?

Ми всі з міста Одеса.

З якою метою створили музичний ансамбль народних інструментів «Адонія»?

Ансамбль створився як творчий експеримент у 1999 році. В складі було п'ятеро людей – музиканти та вокаліст. Грали на гітарі, домрі, баяні, кларнеті.

Зараз, в залежності від об'єму, у концерті приймає участь або мінімальний склад з чотирьох людей, або, як було у Києві, біля 20 учасників.

Це вже був камерний оркестр, виконували кантату Пеппера Чопліна «Отче наш» разом з хором міста Чорноморськ. Це був унікальний проект, ми зробили запис у професійній студії звукозапису, записували з професійними музикантами, хормейстерами, диригентами. Аналогів такій роботі у нас в Україні у церкві ще немає. Але, на жаль, це був наш останній проект.

Взагалі за 20 років ми брали участь у концертах біля 800 разів.

Нам всім подобається музика. Ми хотіли зробити музичне служіння у церкві, щоб було радісне, прославляючи, натхненне. Виступили у себе у церкві, всім сподобалося. Потім поїхали на фестиваль.

Перший творчий великий виступ був на конгресі пасторів зібранні у 2000 році у Миколаєві, де виступили з єврейською

програмою. Після цього нас почали запрошувати у різні міста України.

Чому граєте саме на народних інструментах?

Це була задумка від Бога. Я ніколи не грав на народних інструментах, але раптом прийшла така незвична ідея. Запропонував у церкві друзям. Ми планували зіграти пару пісень і все. Але, коли почали виступати, нас почали запрошувати, і ми збільшили свій репертуар піснями і інструментальними творами. Всі пісні у нас були ліричні, мелодійні. Вирішили додати єврейських та українських веселих пісень. В свій репертуар включили авторські пісні «Слава не вечная», «В небесах, Прийди и пей». З цими піснями їздили по всій Україні, Польщі та Росії.

У 2000 році нас запросили до Києва на програму для іудеїв Олександра Болотнікова. Наш виступ був у той день, коли була оголошена тема про розп'яття Христа, але ми цього не знали. Тоді не могли збагнути, чому люди такі сумні?! Ми виконали декілька веселих єврейських пісень. Їм сподобалося.

У 2004 році їздили до Москви на фестиваль Дивізіона, де стали лауреатами номінації «Інструментальна музика» серед гуртів з різних країн.

Чому назвали ансамбль «Адонія»? Ви хотіли виконувати тільки єврейські пісні?

Біля року ми виступали без назви, але коли треба було їхати до Польщі, треба була назва. Я відкрив Симфонію, пальцем ткнув у текст, побачив слово Адонія, що в перекладі означає «Господь є мій господар». Подзвонив своїм учасникам, спитав, їм сподобалося.

Співали українською, російською, єврейською, англійською, латинською.

У нашому репертуарі була класична програма. Ми виконували

твори Антонія Вівальді, Йоганна Баха, Мирослава Скорика, Вітторіо Монті. Для такої програми запрошували співачку з філармонії Гану Слободянюк, яка виконувала пісні класиків на мові оригіналу.

Ми записали сім альбомів музики різних напрямків.

Я маю власну студію, де ми могли записувати альбоми.

Перший записали у 2000 році, потім у 2002, 2004, 2007, 2010 роках. На телеканалі «Надія», ми записали біля 20 пісень і інструментальних творів. Останньою записали у цьому році кантату Пеппера Чопліна «Отче наш» разом з хором міста Чорноморськ на телеканалі «Надія».

Велику кількість аранжировок роблю я, деякі робив Влад Нікулін та Хоель Бенджамін Леон з Еквадору, деякі брали з академічного репертуару одеської музичної академії.

Виконували авторські пісні Ірини Лисенко, Альони Сорокіної, Олени Вінніченко, деякі пісні були з церков інших конфесій. У чотирьох наших альбомах більш ніж 15 авторських пісень, це «Слава не вечная» Олени Вінніченко, «В небесах» Альони Сорокіної та інші. Нещодавно була авторська програма Аліни Онуфрійчук, з якої ми виступили у п'яти містах України.

Маємо свій ютуб-канал, де виклали майже весь наш матеріал.

Розкажіть про музичні інструменти, які використовуєте у служінні.

Спочатку ми мали гітару, домбру, баян, кларнет. Але перед поїздкою до Польщі у нас з'явився новий інструмент контрабас-домра. Це особливий інструмент, який привертає увагу до себе.

Існують балалайка-контрабас, бандура-контрабас, багато контрабасів. А це українська домра. У російській домри три струни, а в українській – чотири. Сам Бог нам дав цю домру.

Ми хотіли мати контрабас, але не змогли знайти. Одного разу

хтось сказав, що в одному приміщенні є старі інструменти. Ми з Костянтином Тупчієнко, гітаристом, кларнетистом гурту, пішли шукати.

Колись це був палац культури, зараз розташовується банк. Охоронець нічого не знав, тому запропонував звернутися до слюсаря. Нас повели до підвалу, де були інструменти, які вже почали розпадатися. Ми знайшли цей контрабас-домбру, купили за 30 гривень! Віднесли до майстра-скрипаля, він зробив спеціальну оснастку, щоб відремонтувати корпус. Віддали до іншого майстра, він зробив гриф. Так одеські майстри поступово відремонтували нам інструмент. Він у нас вже 20 років, дуже унікальний.

У нас склад українського народного ансамблю: домра-прима, домра-тенор, домра-контрабас, балалайка та гітара. У нас працював і флейтист и саксофоніст, кларнетисти, був віртуозний соліст на ксилофоні. В останній час солістом був Євген Жуков.

Як і хто допомагав вам у поїздках?

За власний кошти ми не змогли б так багато їздити, нам оплачували дорогу. Зазвичай платили ті, хто запрошував. В свій час підтримувала Південна конференція – Андрей Шамрай, Валерій Рябой, Ігор Шевченко, президенти конференції. У Києві це був Владимир Крупський.

Завжди підтримували, але зараз наша творчість незатребувана. Ми працювали на одному ентузіазмі. Але такий професійний колектив треба підтримувати, щоб він працював.

Останній раз у квітні нам дуже допомогла Олена Носова, завдяки їй ми брали участь у концерті і запису кантати.

Що плануєте на майбутнє?

Десять років тому нас постійно запрошували на євангельські програми. Зараз немає таких програм і на нас немає попиту. Після довгого перерви останній раз нас запросили до Києва на

програму.

За 20 років колектив змінювався: одні уходили, інші приходили.

Музика у нас різнопланова, інструментальна. Такого ще не було, щоб соло грали на балалайці, соло на домрі, соло на бандурі, кларнеті, блок-флейті, на контрабасі, гітарі. Маємо дуже сильну інструментальну частину, такого немає в Україні в нашій церкві. Ми могли увесь концерт провести тільки інструментальною музикою. З нами виступали солісти філармонії, заслужені артисти, бо ми мали високий музичний рівень, майже всі професіонали.

Чомусь на таку професійну музику у церкві немає попиту. З нами працював соліст філармонії Максим Крисань, викладач консерваторії, соліст національного оркестру Наоні Георгій Матвіїв, солістка філармонії Ганна Солободянік, Рут Диаз з Еквадору, на той час він був студентом музичної академії, викладач музичного училища Владіслав Нікулін, соліст музичної комедії Григорій Ткаченко. Було дуже багато музикантів. Співпраця з іноземцями для нас звичайне діло, зараз з нами співає Анесу Самуель Масанго з Зімбабве.

Був такий час, коли нас запрошували на весілля, мали тричотири на місяць. Були на весіллях у Києві, Луцьку, Львові, Кишиневі. Один рік ми чотири рази грали весілля у Кишиневі. Ми маємо веселу святкову програму для гри на весіллях.

На жаль, в Одесі не проводять багато масових заходів, якщо хтось і приїжджає, нас не запрошують. Мабуть, не потрібна нікому наша професійна музика в Одесі.

Ми граємо постійно на служіннях у церкві. Два тижня тому ми провели концерт у санаторії для ветеранів війни «Салют». Раніше проводили в день по п'ять концертів, а зараз тільки чекаємо, кому будем потрібні.

To view the OneDrive folders, you need to have JavaScript enabled in your browser.

[To do so, please follow these instructions.](#)

Питання – Алла Шумило